

gaar ud paa, at naar en yngre Udlægshaver stiller Løsøre til Auktion, kan han ikke oppebære Noget af Provenuet, med mindre den tidligere Udlægshaver er fyldestgjort. Det er altsaa ikke nogetsembest Nyt, der her er foreslaet, og det vilde maasse ikke engang have været nødvendigt at stille dette Forslag, men af Hensigtsmæssighedshensyn og for at affjære enhver Tvivl, har Udvalget dog ment det rigtigst at optage det. — Endringsforslag under Nr. 11 er af en rent redaktionel Natur. — Endringsforslaget til § 14, der gaar ud paa at forlænge Fristen for Inkassators Regnskabsaflæggelse og Indbetaling fra 8 til 14 Dage, er stillet, fordi denne Frist af 8 Dage maaste i flere Tilfælde vil vise sig at være lovlig kort. — Endringsforslaget til § 18 er egentlig heller ikke af nogen mere indarbejdet Natur, idet det kun gaar ud paa, at Realisationen af de Værdipapirer, hvori der fter Udlæg, skal ske gennem et paalideligt Pengeinstitut, i Stedet for, som Forslaget oprindeligt havde bestemt, gennem en Verellerer. Der er kun tilføjet, at hvor Udlæget omfatter saavel Værdipapirer som andet Løsøre, skal det være Auktionsforvalteren, der effektuerer Salget af disse Værdipapirer, medens det, naar det kun er Værdipapirer, skal være Fogden. Dette er kun sset af Hensyn til, at da der dog mulig kunde være Tvist om Udbyttets Udbetaling, vilde det ikke være rigtigst i samme Tilfælde at overlade to forskellige Autoriteter Afgjørelsen, den bør kun være hos En. Det samme Princip gjøres ogsaa gjældende ved Endringsforslag under Nr. 16 til § 20, som jeg altsaa ikke behøver nærmere at komme ind paa. — Forslaget under Nr. 14 til § 19 staar i Forbindelse med det Forslag, der er stillet til § 7, og jeg kan altsaa henvise til mine Udtalelser der. — Endringsforslag under Nr. 15 giver kun en Bemyndigelse for Fogden til at bestemme Auktionsaalæret til et vist Procentbeløb i Forhold til den Møilighed, vedkommende Inkassator har med at indkassere disse forskjellige Fordringer. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til Salæret ved Løsøreauktioner bemærke, at det har været under Overveielse, om man ikke der burde gaa noget videre end selve Forslaget, men da dette jo udtrykkelig indeholder, at under særegne Omstændigheder kan Auktionsaalæret forhøjes til mere end 4 pCt., have vi ikke ment, at der er tilstrækkelig Grund til at stille noget Endringsforslag i saa Henseende, idet vi dog udtrykkelig skulle fremhæve, at det vistnok vil blive almindeligt ved Løsøreauktioner, at Inkassationen ikke vil kunne faas udført under 6 pCt.

Til Forslagets Bestemmelser angaaende Auktioner over faste Eiendomme er der jo stillet flere Endringsforslag, hvoraf dog en Del ere stillede af mere praktiske Hensyn. Det er saaledes Tilfældet med Forslaget under Nr. 17. Efter Lovforslagets Bestemmelse skulde der tilveiebringes Udskrift af samtlige de thinglæste Dokumenter, ifølge hvilke der hviler Høftelse paa Eiendommene. Det vilde imidlertid navnlig for mange Kjøbstadeiendomme, hvorpaa der ofte hviler en Mængde Servituter, medføre en temmelig stor Beføstning, og vi have ikke kunnet indse, at det egentlig er til nogen reel Nytte, hvorfor vi have ment det tilstrækkeligt, at der samtidig med Begjæringen om Auktion over en fast Eiendom blot skal medfølge Pantebogsattest samt Udskrift af det senest thinglæste Adkomst-dokument. — Endvidere have vi til § 21 stillet et Endringsforslag under Nr. 18, der kun indeholder et Udtryk af den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig, at naar Evangsauktion er begjæret af en enkelt Udlægshaver, kunne ikke samtidig andre Udlægshavere forlange Eiendommen til Auktion. Under den nuværende Ordning er det jo ikke ualmindeligt, at dette finder Sted, og det er for udtrykkelig at afstære enhver Tvist paa dette Punkt, at vi have ment det rigtigst at fremsætte dette Endringsforslag. — Endringsforslaget under Nr. 19 gaar ud paa, at i dette Tidrum, altsaa saalænge Forsølgningen varer, skal heller ikke den der foretager Arrest eller Eksekution i Eiendommen, derved kunne paasføre Forsølgningshaveren eller andre i Evangs-salget Interesserede nogen Udgift, men maa selv bære Omkostningerne. Jeg skal kun bemærke hertil, at derved, at man er gaaet over til en Fællesforsølgning, er det blevet overflødig at gjøre Eksekution eller Arrest i Eiendommen, efter at en Andens Forsølgning er begyndt. Men det kunde jo maasse dog være, at Enkelte kunde have Grund til at gjøre saadan Arrest eller Udlæg; vi have derfor ment, at han ikke derved burde kunde paahyrde de Andre, navnlig Forsølgningshaverne, Udgifter i den Anledning. Det er nemlig meget almindeligt nu om Stunder, at der foretages Arrest eller Eksekution i faste Eiendomme, selv om de ere stillede til Auktion af en Anden, for derved at faae Salær, og det er en Fremgangsmaade, som vi have ment, der er Grund til at søge hæmmet. Det var maasse ikke aldeles nødvendigt at komme med dette udtrykkelige Endringsforslag, men det vil dog mulig være rigtigst udtrykkelig at bestemme det saaledes, som det nu er foreslaet.